

fyldte den dem efter Lovgivningen iøvrigt paahvilende Oplysnings- og Indberetningspligt.

Stk. 2. Har en Læge ydet Fødselshjælp ved en Fødsel, ved hvilken ingen Jordemoder har medvirket, paahviler det Lægen efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler at foretage de for Jordemødre paabudte Optegnelser og Indberetninger.

§ 12.

Kommer en Læge i sin Virksomhed til Kundskab om, at en Person lider af saadanne Sygdomme eller Mangler i legemlig eller sjælelig Henseende, at han i Betragtning af de Forhold, hvorunder han lever eller arbejder, udsætter andres Liv eller Helbred for nærliggende Fare, er Lægen forpligtet til at søge Faren afbødet ved Henvendelse til vedkommende selv, om fornødent ved Anmeldelse til Sundhedsstyrelsen.

§ 13.

Stk. 1. Indenrigsministeren kan efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen fastsætte Regler for, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade Læger af Hensyn til den dem paahvilende Indberetnings- og Oplysningspligt skal føre ordnede Optegnelser over visse Dele af deres Virksomhed, saasom om Behandling af smitsomme Sygdomme, Ulykkestilfælde og Sygdomme, der kan antages at faa varig Indflydelse paa Patientens Helbredstilstand.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan paalægge Speciallæger, Sygehuse, Klinikker og lign. at føre ordnede Optegnelser over deres Behandling af syge.

Kapitel III.

Lægevirksomhed i Forhold til det offentlige.

§ 14.

Stk. 1. I statslige og kommunale Lægestillinger maa kun ansættes autoriserede Læger, og Besættelse af saadanne Stillinger sker efter forudgaaende offentligt Opslag. Inden Besættelse sker af Stillinger som ledende Læge ved Statens Sygehuse — Rigshospitalet dog undtaget — ved Kommunernes Sygehuse samt ved private Sygehuse, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilke Patienter indlægges for offentlig Regning, skal der indhentes en Udtalelse fra Sundhedsstyrelsen om, hvilke Ansøgere der er kvalificerede til vedkommende Stilling.

Stk. 2. Kun Læger er berettiget til at udøve den Lægevirksomhed, som udkræves i Følge Forsikrings- og Forsørgelseslovene og Lovgivningen iøvrigt.

Kapitel IV.

Betaling for Lægehjælp.

§ 15.

Stk. 1. Som Betaling for sin Bistand, herunder for Udstedelse af Attester, kan en Læge ikke fordre mere end, hvad der er rimeligt under Hensyn til Ydelsens Art og Omfang. Ej heller kan en Læge som Befordringsgodtgørelse kræve mere end Dækning af de til en rimelig Befordring medgaaende Udgifter; besøger Lægen flere Patienter paa samme Rejse, vil der være at foretage en passende Fordeling af Befordringsudgifterne.

Stk. 2. Er Lægehjælp ydet i Henhold til Bestemmelserne i § 7, fritager den Omstændighed, at Betalingspligt ellers er afhængig af en forudgaaende Henvendelse, ikke den, der har